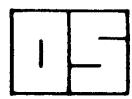

VIRKJUN JÖKULSÁR Á DAL
Staða rannsókna í árslok 1984

Freysteinn Sigurðsson, Sigurjón Rist,
Gunnar Þorbergsson, Bessi Aðalsteinsson,
Hákon Aðalsteinsson, Þorbergur Þorbergsson

OS-85020/VOD-08 B

Apríl 1985

ORKUSTOFNUN
Grensásvegi 9, 108 Reykjavík

VERKNR.: 730

**VIRKJUN JÖKULSÁR Á DAL
Staða rannsókna í árslok 1984**

Freysteinn Sigurðsson, Sigurjón Rist,
Gunnar Þorbergsson, Bessi Aðalsteinsson,
Hákon Aðalsteinsson, Þorbergur Þorbergsson

OS-85020/VOD-08 B

Apríl 1985

EFNISYFIRLIT

1	INNGANGUR/YFIRLIT YFIR RANNSÓKNIR (Freysteinn Sigurðsson)	3
1.1	Um rannsóknirnar	3
1.2	Jökulsá á Dal og virkjun hennar	3
1.3	Fyrri rannsóknir	6
1.4	Framhald rannsókna	7
2	VATNAFAR OG VATNAMÆLINGAR (Sigurjón Rist)	8
2.1	Mælingasaga Jöklu	10
2.2	Mælingasaga Jökulsár á Fjöllum	10
3	LANDMÆLINGAR OG KORTAGERÐ (Gunnar Þorbergsson)	12
4	JARÐFRÆÐIKORTLAGNING (Bessi Aðalsteinsson)	14
5	UMHVERFISRANNSÓKNIR (Hákon Aðalsteinsson)	17
6	MIÐLUN OG VIRKJANIR (Þorbergur Þorbergsson)	19
7	HEIMILDASKRÁ	22

MYNDIR

1	Jökulsá á Dal, virkjunarleiðir	5
2	Jökulsá á Dal og Jökulsárveita, vatnsföll og mælistæðir	9
3	Kortagerð Orkustofnunar á Austurlandi og Norðausturlandi	13
4	Einfaldað jarðfræðikort af ofanverðum Jökuldal	15
5	Yfirlitskort - náttúrufarsrannsóknir	18
6	Jökulsá á Dal, miðlanir og veitur	20

TÖFLUR

1	Vinna og kostnaður við rannsóknir 1981-1984	7
2	Samanburður virkjana	21

1 INNGANGUR (Freysteinn Sigurðsson)

1.1 Um rannsóknirnar

Rannsóknir hafa farið fram alllengi til undirbúnings hugsanlegrí virkjun Jöklusár á Dal. Þær hafa þó verið með nokkrum hléum. Núverandi lota í rannsóknunum hófst 1980 og hefur verið unnið að þeim í samfelli síðan. Þær eru nú unnar samkvæmt skipulegu ferli um undirbúning vatnsafslsvirkjana (Jón Ingimarsson o.fl. 1982) innan viðmiðunarramma 5-ára áætlunar (Vatnsorkudeild 1982) og undir sérstakri verkefnisstjórn (síðan 1982). Samkvæmt rannsóknarferlinu eru rannsóknirnar nú staddir á forathugunarstigi og unnið að grunnrannsóknum. Í árslok 1984 lágu fyrir fyrstu niðurstöður forathugunar á ýmsum virkjunarleiðum. Hér er um að ræða 2. forathugun og er hún ekki endanleg, en þó sú fyrsta sem unnin er eftir framangreindu ferli. Ær þess vænst, að með henni séu komnar í ljós flestar umræðuverðar virkjunarleiðir. Þykir því tilhlýðilegt að líta aðeins yfir stöðu rannsókna og framvindu þeirra.

Hér verður einungis skýrt frá þeim þáttum rannsóknanna, sem eru í höndum Orkustofnunar. Þeir lúta fyrst og fremst að náttúrufari (vatni, landhæð, jarðgerð og umhverfi) og hugmyndum um leiðir til virkjunar. Aðrir þættir geta þó ráðið eins miklu um ákvarðanir um þessar virkjanir. Skal þar fyrst og fremst nefna stefnu stjórnvalda í orkumálum og viðhorf til land- og náttúruverndar. Það er ekki á valdi Orkustofnunar að meta þessa þætti svo gjörla sem hina, hvað þá heldur að ákveða eitt eða annað um þá. Þeirra verður hér því að litlu getið, enda fer þeirra ekki að gæta að ráði fyrr en á síðari rannsóknarstigum.

1.2 Jöklusá á Dal og virkjun hennar

Jöklusá á Dal er eitt af mestu vatnsföllum á Íslandi. Hún sprettur í nokkrum kvíslum undan Brúarjökli og kemur þar þegar fram meiri hluti þess vatns, sem fellur um ósa hennar til sjávar. Fall hennar frá jöklí til sjávar er jafnt og sígandi, þó misbratt sé. Frá jöklí og niður undir byggð fellur hún úr meira en 600 m y.s. í u.p.b. 400 m y.s. Á þeirri leið hefur hún skorið sér gljúfur, hátt á annað hundrað metra á dýpt. Heita þau Dimmugljúfur meðal heimamanna. Fall hennar er all bratt ofan hinn þrónga Efri - Dal, en á Út - Dal er hún í 100 - 200 m y.s. hæð. Efst í Jöklusárhlið leggst hún á flata aura út til sjávar og er hæð hennar þar aðeins örfáa tugi metra yfir sjávarmáli. Barmar Dimmugljúfra eru í um 550 m y.s. og svipuð hæð er á landi út alla Jökuldsheiði, og raunar líka Tunguheiði til Vopnafjarðar. Hugmyndir um virkjun Jöklusár lúta flestar að því, að stífla hana upp á barma í gljúfrunum og veita henni síðan annað hvort ofan í Jökuldal eða út heiðar. Með því móti standa vonir til að nýta megi u.p.b. 500 m fall í ánni.

Gífurleg orka felst í þessu falli Jöklusár. Þá orku má þó enn auka með því að veita til hennar upptakavíslum Jöklusár á Fjöllum, sem safnast saman undan Dyngrjökli og vesturbarði Brúarjökuls. Samanlöögð væri orka þeirra hátt í tvöfalt meiri en orka Jöklusár á Dal einnar. Skammt er á milli þeirra þarna efra, þó fjöll skilji þær að. Þessi hugsanlega veita er almennt kölluð "Jöklusárveita" í sambandi við

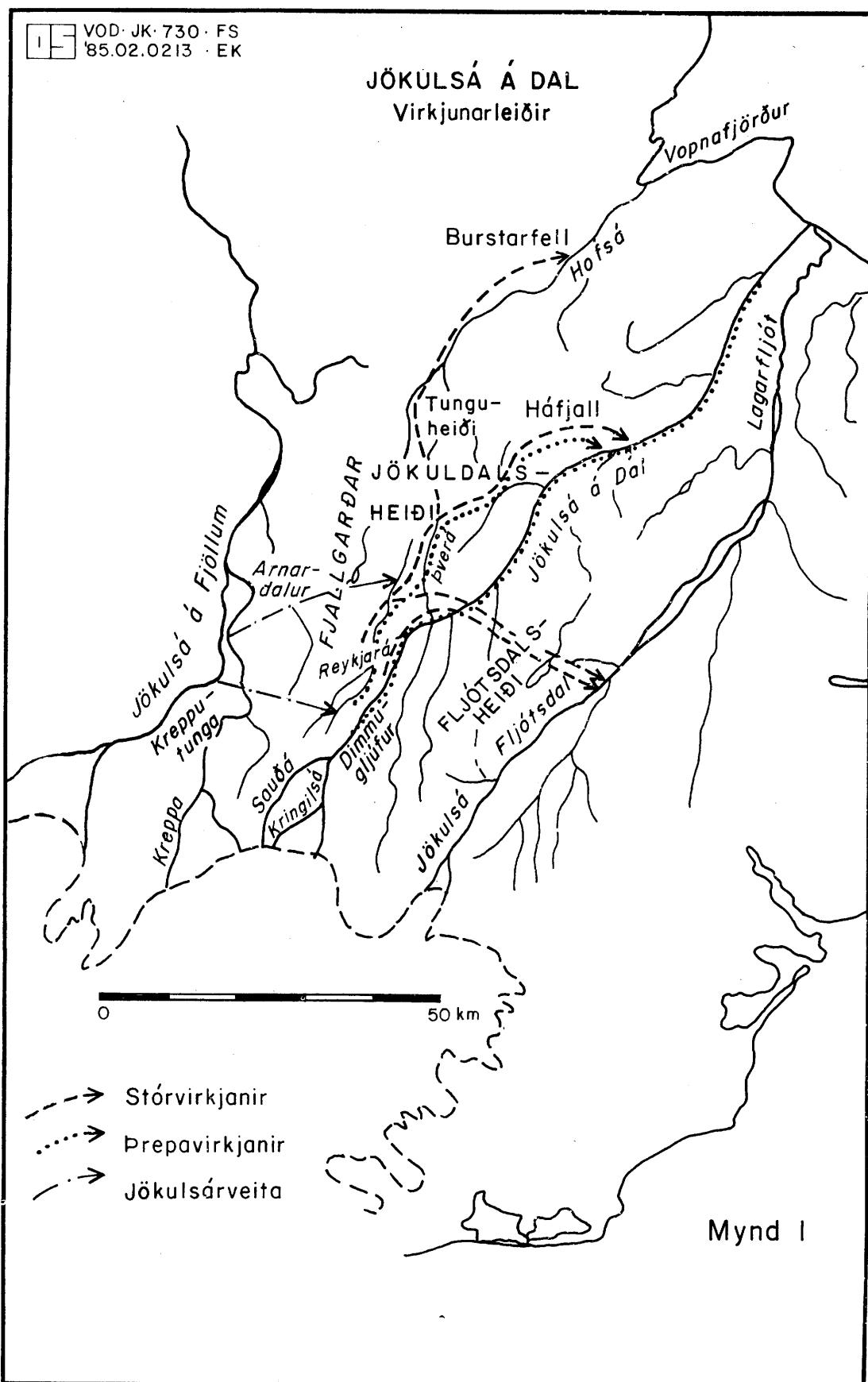
þessar virkjunarhugmyndir. Forathugun sú, sem nú er í gangi, bendir til þess að afl þeirra systra samvirkjaðra verði einhvers staðar nærrí 1500 MW en orka þeirra nærrí 8000 GWh/a. Er sú orka rúmlega tvöfalt meiri en raforkunotkun á Íslandi 1983. Virðist ekki muna miklu í afli og orku, hvaða leiðir sem valdar eru til virkjunar.

Hins vegar munar verulega í áföngum og hugsanlegri nýtingu. Út frá því sjónarmiði má skifta virkjunarleiðunum í tvö kerfi (mynd 1)

1. Stórvirkjanir í 1-3 áföngum.
2. Þrepavirkjanir í mun fleiri áföngum.

Í fyrra kerfinu nemur hver áfangi þúsundum GWh/a. Þeir samsvara því raforkunotkun margra stóriðjuvera, eins og hér eru nú, eða áratugaaukningu á raforku til almennra nota. Nýting þeirra yrði því léleg og fjárkostnaður mikill ef ekki kæmu til stórnottendur. Þessar stórvirkjanir í Jökulsá bera að vísu af öðrum athuguðum vatnsaflsvirkjunum í landinu, hvað hagkvæmni snertir, ef þær kæmust fljótt í nærrí fulla nýtingu (Jón Vilhjálmsson 1984). Ekki eru nú uppi nein áform um svona stórfellda nýtingu á raforku. Hér er því sýnd veiði en ekki gefin. Þess er þó að gæta, að slíkum hugmyndum gæti skotið upp, og þá ekki endilega með löngum fyrirvara. Virkjun vatnsfalla þarf hins vegar langan aðdraganda, ef vel á að vera og fara. Sá tími verður iðulega ekki keyptur fyrir peninga, hvað sem er í boði. Nærri helmingur undirbúningstímans er vegna rannsókna á fyrstu rannsóknarstigum (grunnrannsókna- og forhönnunarstigum). Kostnaður við þær rannsóknir nemur um 1% af heildarkostnaði virkjunarinnar (Jón Ingimarsson o. fl. 1982). Á þessum stigum er annars vegar aflað grunnupplýsinga og hins vegar þrengdur hringurinn að mögulegum virkjunum. Rannsóknir þessar úreldast því seint, og sumar aldrei, þó lengi megi við þær bæta. Áhættan við rannsóknir á þessum stigum er sú, að langt líði frá forhönnun til ákvörðunar um framhald. Því fylgir fjárkostnaður af þessum 1% virkjunarkostnaðar auk mögulegar úreldingar á upplýsingum og hugmyndum. Þessi áhætta er að sjálfsögðu minni, ef miðað er við lok forathugana, en rannsóknir til loka þess stigs kosta innan við helming af kostnaði til loka forhönnunar. Ávinnungurinn er hins vegar sá, að aðdragandi virkjunar styttist um næstum áratug ef og þegar að henni kemur.

Síðara kerfið miðast við virkjanir af svipadri stærð og nú eru efst á baugi, þ.e. frá nokkur hundruð GWh/a og upp í á annað þúsund GWh/a. Hér er einkum hugsað um virkjanir í prepum ofan Jökuldal. Afl þeirra og orka myndi hátt í tvöfaldast við Jökulsárveitu til þeirra, rétt eins og í stórvirkjununum. Efsta og fyrsta þrepíð er yfirleitt talið að yrði í Dimmugljúfrum (Hafrahvammavirkjun). Sú virkjun er nokkuð stór og sennilega ekki sérlega hagkvæm, nema með mikilli nýtingu frá upphafi. Viðbót vegna Jökulsárveitu yrði einnig mikil, ef nýta á sér hagkvæmni hennar að marki. Að öðru leyti eru þrepavirkjanir ofan Jökuldal sennilega sambærilegar við vatnsaflsvirkjanir í öðrum ám. Samanburður við þær réði þá væntanlega, hvert framhald yrði á undirbúnini þeirra (val til forhönnunar eða verkhönnunar o.s.frv.), en til þess þarf þó að ljúka forathugunum á þeim. Vert er að hafa í huga, að virkjun Jökulsár í prepum ofan Jökuldal myndi loka fyrir flestar leiðir til stórvirkjana í henni.

Sumarið 1984 komu upp hugmyndir um áfanga- eða þrepavirkjanir með veitum út Jökuldalsheiði og virkjun á Háfjalli. Þær hafa ekki enn verið athugaðar náið, enda vantar enn kort í 1:20.000 af neðsta hluta farvegs Jöklu. Hugmyndir þessar byggjast m.a. á því að taka upptakakvíslar Jöklu í áföngum, breyta tímaröð mannvirkja o.s.frv. þessi virkjunarleið lokar sennilega ekki fyrir stórvirkjun í Jökulsá á Dal, fyrr en eftir þó nokkra áfanga á henni.

Báðum leiðakerfum er það sameiginlegt, að einhver stíflugerð verður í Dimmugljúfrum, þó mannvírki kunni annars að verða með ólíku móti eftir virkjunarleiðum. Jökulsárveita gæti einnig orðið með svipuðu sniði fyrir bæði leiðakerfin, þó val virkjunarleiða og náttúruverndarsjónarmið geti ráðið miklu um tilhögun hennar.

Virkjunarsvæði yrði efst í Jökuldal, ef virkjað yrði til Fljótsdals (Brúar- eða Þverárvirkjun, kafli 6), og neðanvert á dalnum, ef virkjað yrði út Jökuldalsheiði og ofan í Jökuldal. Þarna yrði líka virkjunarsvæði, ef virkjað yrði í þrepum ofan dal. Mannvirkjasvæði verða líka við Reykjara og innst á Jökuldalsheiði, ef miðlun og veitur verða á heiðinni.

1.3 Fyrri rannsóknir

Segja má, að núverandi rannsóknir vegna virkjunar Jökulsár á Dal hafi hafizt þegar settir voru síritar í Jökulsárnar miklu á Norðausturlandi á sjötta áratugi aldarinnar og upp úr 1960. Þeir voru hluti af landskerfi Vatnamælinga Raforkumálaskrifstofunnar þáverandi, forvera Orkustofnunar og fleiri fyrirtækja.

Rannsóknarlota hófst kringum 1970 og stóð nokkuð fram eftir áttunda áratugnum. Þá fóru framámenn í virkjunarátlunum ferðir til að skoða aðstæður við Jökulsá á Dal. Upp úr 1970 var einnig fjölgafatnshæðarmálum (síritum) í Jökulsá og upptakakvíslum Jökulsár á Fjöllum. Um líkt leyti hófust landmælingar Orkustofnunar, sem leiddu til útgáfu um 30 kortblaða í mælikvarða 1:20.000 á árunum 1975 - 1977. Á þessum árum var einnig hafin kortlagning bergrunns báðum megin ofanverðrar Jökulsár og í Krepputungu. Jafnframt var farið að hugleiða virkjunarleiðir. Árangur þess birtist í margra binda skýrslu (Almenna verkfræðistofan h.f. o.fl. 1978), og er þar um 1. forathugun að ræða.

Önnur lota hófst um 1980, og stendur enn. Mat á rennsli Jökulsár á Dal hefur verið endurskoðað. Allmargar rennslismælingar hafa verið gerðar í Jökulsá og upptakakvíslum hennar og Jökulsár á Fjöllum. Landmælingar héldu áfram og komu út á annan tug korta í mælikvarða 1:20.000 á árunum 1981 - 1982 af vatnsvæði Jökulsár á Dal og ofanverðrar Jökulsár á Fjöllum. Árið 1983 var land mælt á svæði, sem nær til 20 kortblaða, en þau hafa ekki enn verið gefin út. Jarðfræðikortlagningu hefur einnig verið haldd áfram og er nú berggrunnskortlagningu lokið að mestu umhverfis ofanverða Jökulsá og út á Jökuldalsheiði, en jarðgrunnskortlagning er komin þó nokkuð á veg á sama svæði. Rannsóknarstofnun landbúnaðarins hafði hafið gróðurfarskortlagningu á virkjunarsvæði Jökulsár nokkru fyrr. Orkustofnun hefur haft samvinnu við RALA um að koma þessum kortum út, og er vinnslu við hana að miklu leyti lokið. Tölubarðar athuganir hafa verið gerðar á lífríki svæðisins, einkum suðurhluta þess. Rannsóknum á hreindýrum og háttarni þeirra er lokið að sinni.

Forathugun 2. er lokið hvað varðar margar virkjunarleiðir, þó nýjar hugmyndir hafi bæst við á árinu.

Í töflu 1 er yfirlit um vinnustundir og kostnað við rannsóknir áranna 1981-1984.

TAFLA 1. Vinna og kostnaður við rannsóknir 1981 - 1984.

Ár.	Vinnust.	Kostnaður (útl) í millj.kr. (verð jan '84).	
		Alls:	Kort og umhv.r.
1981	2.300	3,2	2,6
1982	3.500	1,7	1,4
1983	4.400	2,2	1,4
1984	3.600	0,8	0,2

1.4 Framhald rannsókna

Frekari rannsóknir ráðast af því, sem ógert er og hvenær æskilegt er talið að ljúka rannsóknarstigum (áföngum). Þar er nokkur munur á, eftir því hvort um stórvirkjanir eða þrepavirkjanir er að ræða. Ekkert sérstakt bendir til, að hraður undirbúningur stórvirkjananna sé aðkallandi í svip. Hins vegar er viss fyrirhyggja í því að koma þessum undirbúningi nokkuð áleiðis, svo lengi sem kostnaður við það er ekki mikill. Ætla má, að 6 - 10 ár tæki að ljúka forathugunum og forhönnunum á helstu stórvirkjanaleiðum. Vitaskuld er hægt að fara hægar í sakirnar. Sem stendur mætti því miða við að ljúka þessum forathugunum um eða upp úr 1990 og forhönnunum valinna virkjanaleiða um eða upp úr 1995. Forathugunum á þrepavirkjunum liggur etv. meira á, vegna komandi ákvarðana um val virkjunarleiða á landinu til forhönnunar. Þeim mætti sennilega ljúka á 3 - 4 árum og mætti því stefna að lokum þeirra fyrir 1990. Ætla má að fyrst verði móðad úr meðalstórum virkjunum, áður en stórvirkjanir í Jökulsá á Dal verði bútaðar niður (flattar út) og eyðilagðar. Forhannanir og forhönnunarrannsóknir á þeim fáru svo eftir því, hvernig þær röðuðust í rannsóknarröð í samanburði við aðrar vatnsafsvirkjanir.

Sökum stærðar svæðis og fjölda virkjunarleiða er líklegt, að byrja þurfi á forhönnunarrannsóknum áður en forathugunum er lokið. Koma þá einkum til greina þau svæði sem mannvíki verða sennilega á í báðum kerfum, stórvirkjunum og þrepavirkjunum. Þau eru fyrst og fremst við Reykjará og innan til á Jökuldalsheiði, Dimmugljúfur, Jökulsárveita og efsti hluti Jökuldals. Hugmyndir hafa verið uppi um lok forhönnunar á valinni virkjanaleið 1990 eða 1992. Til þess þarf að byrja forhönnunarrannsóknir innan örfárra ára og þá samhlíða grunnrannsóknum og forathugunum. Það þyrfti því bráðlega að fara að leggja drög að þessum forhönnunarrannsóknum og undirbúningi að þeim.

Á þessum forsendum má telja upp nokkra höfuðliði í hinum einstöku rannsóknarþáttum, sem sinna þyrfti á næstu árum:

Vatnafræði: Rennsli í upptakakvísilum Jökulsárrna á Dal og á Fjöllum. Rennsli í þverám Jökulsár ofan Jökuldal. Lindavatnsrennsli til Jökulsár á Fjöllum. Rennsli Höfsár í Vopnafirði og upptakakvísila hennar. Rennslislíkön og vatnasviðsgreining. Líklega þarf að bæta við síritum, þó etv. aðeins um hríð.

Brúarjökull: Íssjármælingar vegna vatnsvíðs Jökulsár og landslags undir jöklum, m.a. vegna hugsanlegs uppflots eða framskriðs jökuls í uppistöðulón ofan Dimmugljúfra.

Landmælingar: Gefa út kort af neðri hluta Jökuldals út til sjávar og af Jökuldals- og Tunguheiði. Landmæla ofan í Vopnafjörð (Burstarfellsvirkjun) og Fljótsdalsheiði (Brúarvirkjun), og gefa út kort af þeim svæðum.

Jarðfræðikortlagning: Ljúka kortlagningu Jökuldalsheiðar og Efra-Dals. Kortleggja neðanverðan Jökuldal. Endurskoða kortlagningu af Krepputungu og Jökuldalsveitu. Hefja kortlagningu Tunguheiðar og ofan í Vopnafjörð.

Umhverfisrannsóknir: Ljúka gróðurkortagerð. Ljúka yfirlitskönnun á lífríki og náttúrumenjum. Hefja könnun þjóðmenja og byggðasögu á Jökuldals- og Tunguheiði. Hefja könnun á vatnalíffræði fiskivatna á Jökuldalsheiði.

Forathuganir: Forathuga með kortum í 1:20.000 bre pavirkjanir ofan Jökuldal og út Jökuldalsheiði ofan í Jökuldal. Virkjun ofan í Vopnafjörð (Bustarfellsþirkjun). Forathuga Jökulsárveitu. Hefja sameiginlega forathugun á öllum virkjunarleiðum (3. forathugun).

Mannvirkjastaðir: Könnun á þykkt lausra jarðlaga á nokkrum stöðum með jarðeðlisfræðilegum mælingum og jarðgrunnsborunum. Kortlagning byggingarefna.

Forhönnun: Drög að áætlun um forhönnunarrannsóknir. Undirbúninngur og e.t.v. upphaf forhönnunarrannsókna á sameiginlegum virkjunarvæðum stórvirkjana og bre pavirkjana (Dimmugljúfur, Efri-Dalur, e.t.v. Jökulsárveitu).

2 VATNAFAR OG VATNAMÆLINGAR (Sigurjón Rist.)

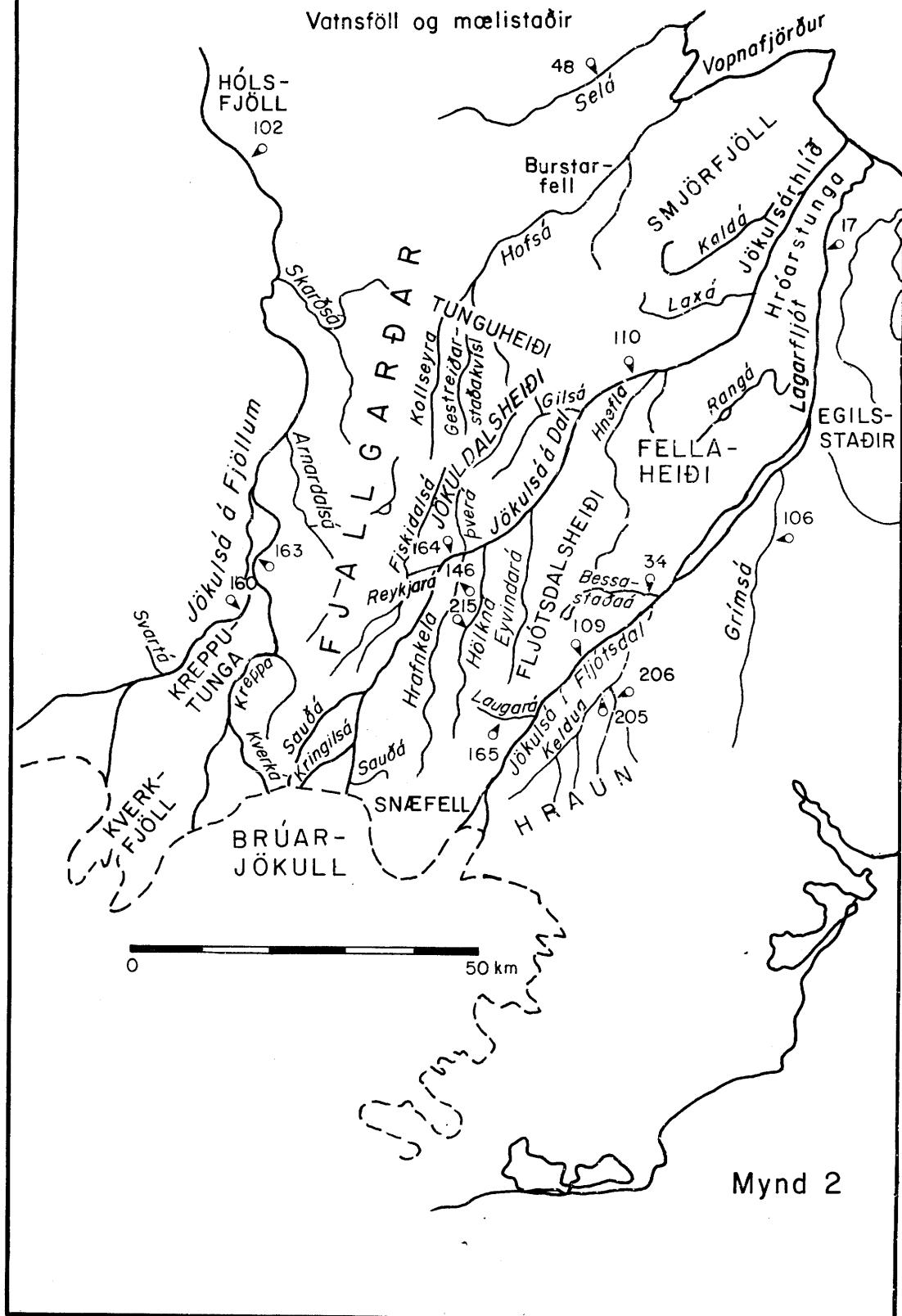
Stöllurnar Jökulsá á Fjöllum og Jökulsá á Dal velta áfram að sumrinu um hájökulleysingartímann kolmóraudar. En einmitt þá gefst ferðamönnum, innlendum sem erlendum, tækifæri að koma að þeim á einum og sama degi og gera þá ósjálfrátt á þeim samanburð. Á öðrum tímum árs er fáferðugt hjá þeim vinkonum. Eftir skyndivitjanir sumarsins eru árnar af flestum dregnar í sama dílk, Jökulsá á Dal er talin ívið mikilúðlegri, það er eini munurinn. Til að forða lesandanum frá að ráfa áfram í villu er ástæða til nú strax í upphafi greinarinnar, að leggja á það ríka áherslu að árnar eru harla ólikar. Jökulsá á Dal er jökulá og dragá (J+D), Jökulsá á Fjöllum er jökulá og lindá (J+L). Með Svartá og rennsli úr lindabelti, sem gengur þvert yfir farveg Jökulsár á Fjöllum skammt ofan við ármótin, hefst lindavatnsinnstreymið til hennar fyrir alvöru.

Þótt rennsli Jökulsár á Fjöllum sé undir $10 \text{ m}^3/\text{s}$ á vetrum ofan Svartár er rennslið komið í $50 \text{ m}^3/\text{s}$ strax við norðurenda Upptyppinga. Jökulsá á fast að $90 \text{ m}^3/\text{s}$ tryggan lindastofn. Til samanburðar er rétt að vekja athygli á hinu lága vetrarrennsli Jökulsár á Dal, t.d. hjá Brú á Efri-Dal síðla vetrar er það 6 til $8 \text{ m}^3/\text{s}$, svo er allbreytilegt frá vetri til vetrar hvað dragánum þóknast að bæta við niður dalinn. Miðlunarnæfni vatnsvíðs Jökulsár á Dal, eða "Jöklu" eins og áin er nefnd í daglegu tali, er harla lítil í samanburði við vatnsvíð Jöulsár á Fjöllum (mynd 2).

VOD·JK·730·FS
'85.02.0214·EK

JÖKULSÁ Á DAL OG JÖKULSÁRVEITA

Vatnsföll og mælistadír

Helsta miðlunarsvæðið er Jökuldalsheiðin með vötn sín og tjarnir, en af því leiðir að rennslið endist öllu skár í ánum Gilsá og bverá. Aðrar ár á Jökuldal verða afar rýrar, líkjast í því tilliti Bessastæðaá (vhm 34), sem fellur til Fljótsdals og er þekkt úr fjölda skýrslna OS.

Þar eð Jökulsá á Fjöllum er að verulegum hluta lindá, sem fellur undan víðáttumíklum sandorpnum hrauna- og vikurflákum, þá hefur klaki í jörðu drjúg áhrif á rennslisháttu hennar. Varðandi þetta atriði sjá "Flóð og flóðahættu" í "Eldur er í Norðri", bls 376. Í vorleysingum belja myndarlegar ár í Ódáðahrauni, þar sem allt verður skrápurrt er líða tekur á sumar. Farvegirnir standa þá einir eftir. Ársferlar rennslis Jökulsár á Fjöllum sýna að jafnaði tvo toppa, vorflóð í maí/júní og jöklaleysingu í júlí/ágúst. Hér hefur verið drepið á örfá atriði til að auðvelda skilning á mæliniðurstöðum.

2.1 Mælingasaga Jöklu

Hinn 4. júlí 1881 mældi Amund Helland Jökulsá á Brú hjá Hákonarstöðum. Kláfur var á Jöklu hjá Hákonarstöðum á Efri-Dal og þar fór Helland yfir á ferð sinni um landið. Rennslið mældist $97 \text{ m}^3/\text{s}$ og aurinn í vatninu telur hann 975 g/m^3 .

Að tilhlutan Fossanefndarinnar 1917/19 var vegamálastjóra falið að mæla Jökulsá á Dal. Hinn 13. okt 1918 var hafinn álestur á kvarða hjá Hvanná. Allt rann út í sandinn.

Hinn 1. sept 1950 var skráningu vatnshæðar komið á hjá Hjarðarhaga og rennslið mælt, vhm 61, sjá "Íslensk vötn I", bls. 62 og 102. Skjótt varð ljóst að án flutti fram 500 til 600 m^3/s þegar leysing var í hámarki á jöklí, en strax um veturnætur féll rennslið niður í aðeins 30 til 40 m^3/s ef hastrigningar náðu ekki til vatnasviðsins. Rennslið var afar breytilegt eftir árstínum.

Gæslumaðurinn skráði álestra tvísvar í viku. Hann framkvæmdi sjálfa álestrana af natni og trúmennsku, en svo kom alvarlegt babb í bátinn. Hann létt aðeins óverulegan hluta álestranna frá sér fara.

vhm 110. Vatnamælingarnar endurskipulögðu. Reistur var sírita. Hann tók að skrá 1. júní 1963. Vatnasviðið er 2810 km^2 , skv. skilagreininni VATNASVIÐ ÍSLANDS 1969.

vhm 164. Öðrum sírita var komið upp í Jöklu. Hann er hjá Brú á Efri-Dal og tók að skrá í desember 1970, vatnasviðið er 1560 km^2

Strengbrautum til rennslismælinga var komið upp í nánd við sírita, en fram til þessa hafði bátur verið notaður á ánni.

vhm 146 í Hrafinkelu frá 1969 og vhm 215 í Hölkna frá 1978 eru síritandi mælar á svæði Jöklu.

2.2 Mælingasaga Jökulsár á Fjöllum

Hinn 5. júlí 1881 mældi Amund Helland Jökulsá á Fjöllum af Grímsstaðaferju. Rennslið mældist $450 \text{ m}^3/\text{s}$ og aurinn í vatninu 600 g/m^3 .

Hinn 31. okt 1907 er áin mæld á ný á ferjustaðnum hjá Grímsstöðum. Það gerir Guðmundur Hlíðdal. Rennslið mældist $110 \text{ m}^3/\text{s}$.

vhm 20 Dettifoss. Að tilhlutan vegamálastjóra var álestur hafinn á kvarða við brúna í Axarfirði 1. nóv 1938. Gæslumaður hélt samfelldum álestrum áfram. Þegar Vatnamælingar komu til sögunnar að 9 árum liðnum hafði engin rennslismæling verið gerð á tímabilinu og lék gæslumanni nokkur forvitni á að vita hvað tölur sínar eiginlega merktu. Gæslan var í góðu lagi, þar eð áin var ætíð íslaus þar sem hún kemur út úr gilkjaftinum, enda í henni drjúgt lindavatn. Áhugi fyrir ánni snérist um Dettifoss. Þar var ógerningur að koma við rennslismælingum. Aftur á móti voru tveir ákjósanlegir rennslismælistadir á ánni, annar á ferjustaðnum hjá Grímsstöðum en hinn á eyrunum neðan við vatnshæðarmælinn, Dettifoss lá miðsvæðis. Rennslið var mælt á báðum stöðunum og auk þess mældar lindabunur sem til nájist. Þannig er í skýrslum vhm 20 reynt að gefa rennslið um Dettifoss.

vhm 102. Í ágúst 1965 var settur síriti við brúna hjá Grímsstöðum.

vhm 162. Síriti við Upptyppinga frá 1972.

vhm 163. Síriti í Kreppu, Krepputungu, frá 1972.

Regnmælir T 16 er í Krepputungu síðan 1972. Niðurstöður hans eru gefnar út í rennslisskýrslu vhm 162.

Öskjuvatn og Eilífsvötn dýptarmæld 1963 og þrihyrningsvatn 1980.

Rennslisniðurstöður er að finna í hinum árlegu rennslisskýrslum, sem gefnar eru út og skráðar eru á viðkomandi vatnshæðarmæla, enn fremur í skýrslum eins og t.d. "Vatnsríkir og vatnsrýrir mánuðir" SR/ÁS-81/04 og "Langtímarennnsli íslenskra vatnsfalla/meðaltöl og staðalfrávík" OS-82007/VOD-05 B.

Jökullinn er aðsópsmesti hluti vatnasviðsins og hinn óráðni. Í gögnum Vatnamælinga - VATNASVIÐ ÍSLANDS '69 - er jökulhluti Jöklu skráður 900 km^2 . Framhlaupssneiðin frá '64 er ekki talin hér með. Jökulhluti Jökulsár á Fjöllum er í nefndri bók talinn 1400 km^2 , þetta þarf að endurskoða t.d. með íssjármælingum. Fransk-íslenski Vatnajökulsleiðangurinn 1951 gat ekki lokið við þykktarmælingu Brúarjökuls sökum tímaskorts og illviðra, en út frá mælingum, sem unnt var að gera, virðist koma í ljós að land undir Brúarjöklum sé lægra en landið úti fyrir.

Astand Brúarjöklus er ótryggt og miklum breytingum háð. Þrjú síðustu framhlaup jöklusins voru árin: 1810, 1890 og 1964. Eftir framhlaupið 1964 mátti rekja jöklusprungur í sveig útfrá hinum viðurkennda Brúarjöklum vestur og norðvestur fyrir Kverkfjöll. Virðist því augljóst að þar hafi jökullinn rifnað og skriðið fram til Brúarjökuls. Ástæða er til að taka þetta fram, þar eð vatnafar og vatnsbúskapur jökulhlutans þarf rækilega aðgát. T.d. kom stærsta flóð í Jöklusá á Dal, síðan mælingar hófust, einmitt þegar framhlaupið var hafið 1964, sjá greinina "Flóð og Flóðahætta" (Eldur er í norðri, bls. 380). Um jökulhlauð má lesa í JÖKLI '84 (árg. 34). Þar er greint frá hlaupum úr Hnútulóni.

3 LANDMÆLINGAR OG KORTAGERÐ (Gunnar Þorbergsson)

Almennt er lega punkta ákveðin með þríhyrningamælingum, með því að mæla hyrning (pólýgón) milli þríhyrningapunkta, eða með því að mæla inn einstaka punkta út frá slíkum (föstu) punktum. Þar sem þríhyrninganet er þétt, er hugsanlegt að nota það einnig sem hæðarnet, en venjulega er þá gerð sérstök hæðarmæling með millipunktum milli þríhyrningapunktanna. Lagður er hæðarhyrningur milli þríhyrningapunktanna og hliðar hans mældar með pólmaelingu (lengdarmæling milli tveggja punkta og hæðarhorn mæld samtímis í þeim báðum). Nákvæmari hæðarmælingar eru venjulegar fallmælingar með trékvörðum eða nákvænnisfallmælingar með invarkvörðum. Þá er mælt milli fastmerkja F(bolti í góðri klöpp) og mynda þau sjálfstætt hæðarnet utan við þríhyrninganetið. Núllpunktur hæðarkerfisins er fenginn með sjómælingum, og er þá leitast við að núllpunkturinn falli saman við meðalsjávarborð.

Í fyrstu gráðu þríhyrninganeti, sem danskir mælingamenn mældu 1955 - 56, voru um 35 þríhyrningapunktar á landinu öllu, en 5 þeirra voru á jöklum og eru glataðir. Á Norðausturlandi eru Herðubreið, Gæsafjöll, Haugsnibba, Smjörfjöll, Sandfell, Afréttartindur og Kverkfjöll fyrstu gráðu punktar, en punktur á Snæfelli er glataður. Orkustofnun mældi annrarar gráðu net, sem teygir sig milli áðurnefndra punkta, árin 1970 - 71. Um 30 punktar eru í netinu, um 30 km að meðaltali milli punkta, og meðalskekkjur hnita reiknuðust 0,2 - 0,3 metrar.

Þar sem kort í mælikvarða 1:20.000 hafa verið gerð (sjá mynd 3), hefur netið verið þétt (3. gráðu net), og eru þar 10 - 15 km milli punkta, en auk þess hefur mikill fjöldi (merktra eða náttúrulegra) myndpunkta verið mældur inn vegna kortagerðarinnar. Netið er eitthvað þéttar, þar sem kort í mælikvarða 1:5.000 hafa verið gerð.

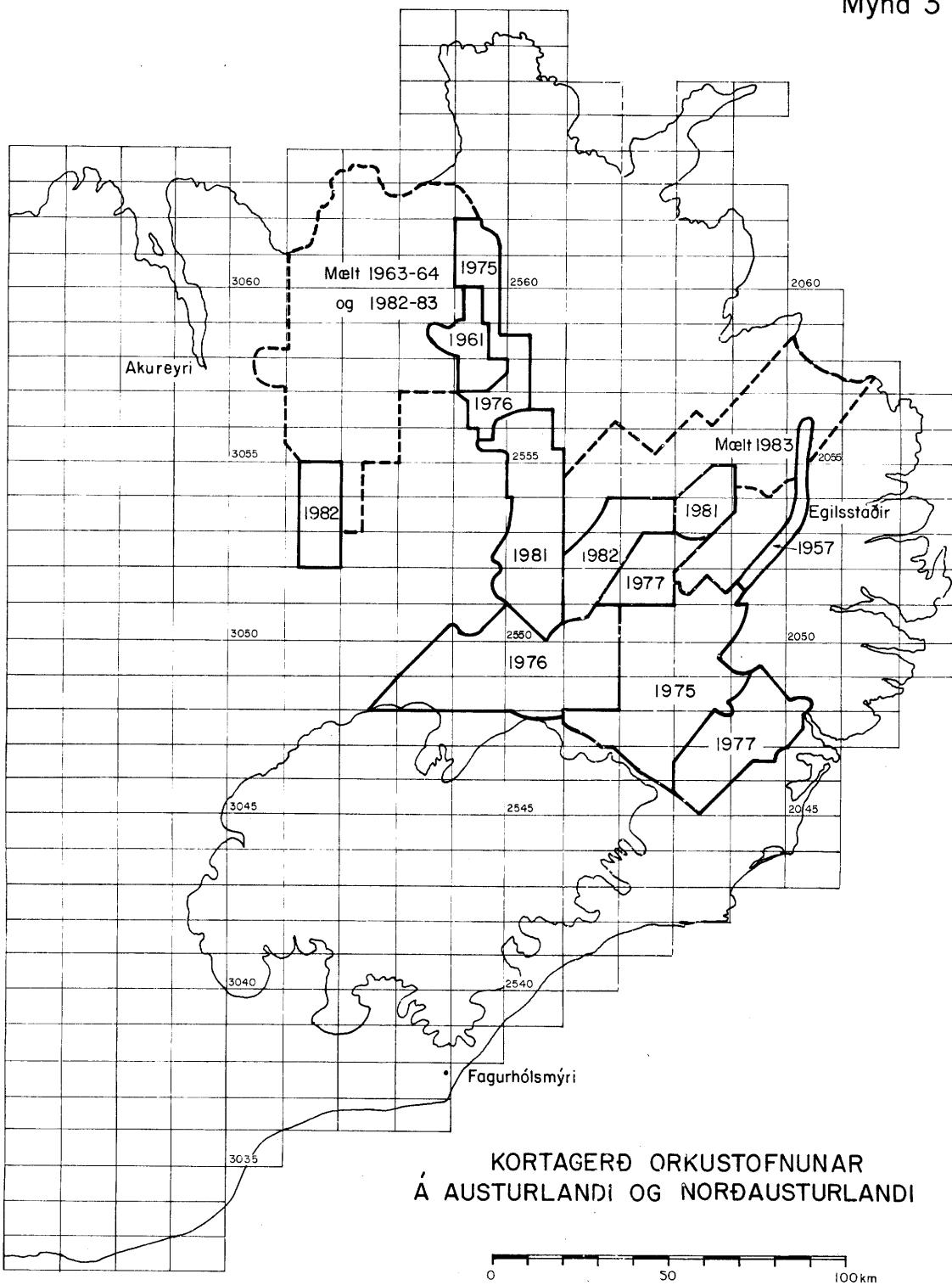
Trúlega er nákvæmasta hæðarnet á landinu á norðanverðu Héraði, þar sem gerð var nákvænnisfallmæling milli Lagarfoss og Lagarfljótsbrúar 1972 - 74. Núllpunktur hæðarnetsins var fenginn með víkulangri sjómælingu við Unaós 1970 (eldri mæling yfir Fjarðarheidi á bryggju á Seyðisfirði var gerð 1953 - 55). Mæld var venjuleg fallmæling suður með Lagarfljóti og inn fyrir Valbjófsstað og nákvænnisfallmæling upp á Fljótsdalsheiði að Grenisöldu. Þaðan var mæid venjuleg fallmæling suður á Eyjabakka.

Við Jökulsá á Fjöllum er til fallmælt net frá austanverðri Vaðöldu alla leið að sjó, en netið hefur raskast í Kröflueldum. Það net var fyrir umbrotin tengt með nokkrum hæðarhyrningum við netið við Lagarfljót (niður Jökuldal) og yfir á Fljótsdalsheiði.

Mælingar og kortagerð á Norðausturlandi hefur verið unnin í slumpum (eins og fram kemur á mynd 3). Innanhússkýrslur hafa verið gerðar um mælingarnar jafnóðum (Gunnar Þorbergsson 1984). Þó gerðu VST, Orkustofnun og Forverk hf sameiginlega skýrslu um mælingar og kortagerð við Lagarfljót (Rafmagnsveitur ríkisins 1977). Miklar framfarir hafa orðið á seinni árum við að nota tölvu við myndmælingar, og þarf þá ekki að mæla inn eins margar landmælingapunkta og áður. Þessi sparnaður kemur þó ekki fram nema mæld séu stór landsvæði í einu, jafnvel þótt svæði mælt í einu lagi sé kortlagt í áföngum.

VOD-LM-730-GP
84.02.0268-Gyða

Mynd 3

4 JARÐFRÆÐIKORTLAGNING (Bessi Áðalsteinsson)

Sumarið 1971 var hafin kortlagning við Jökulsá á Dal ofanverða af hálfu Orkustofnunar og sá undirritaður um hana. Aframhald var þar á 1973 og skrifuð BS-ritgerð um svæðið 1974 (Bessi Áðalsteinsson 1974). Árið 1980 var enn kortlagt við ofanverða Jökulsá á Dal og ári síðar aukið norðan á svæðið, á Jökuldalsheiði og Jökuldal. Árin 1982 og 1983 var lokið kortlagningu innan Brúar á Jökuldal, fram haldið verki á Jökuldalsheiði og aukið við til norðurs í Tunguheiði og til vesturs í Þríhyrningsfjallgarði Árið 1982 voru laus jardlög á Út-Dal forkönnuð (Freysteinn Sigurðsson og Sigbjörn Guðjónsson 1983). Árið 1984 var einkum kortlagður jarðgrunnur innantil á svæðinu. Skýrsla um berggrunn innri hlutans er nú á lokastigi.

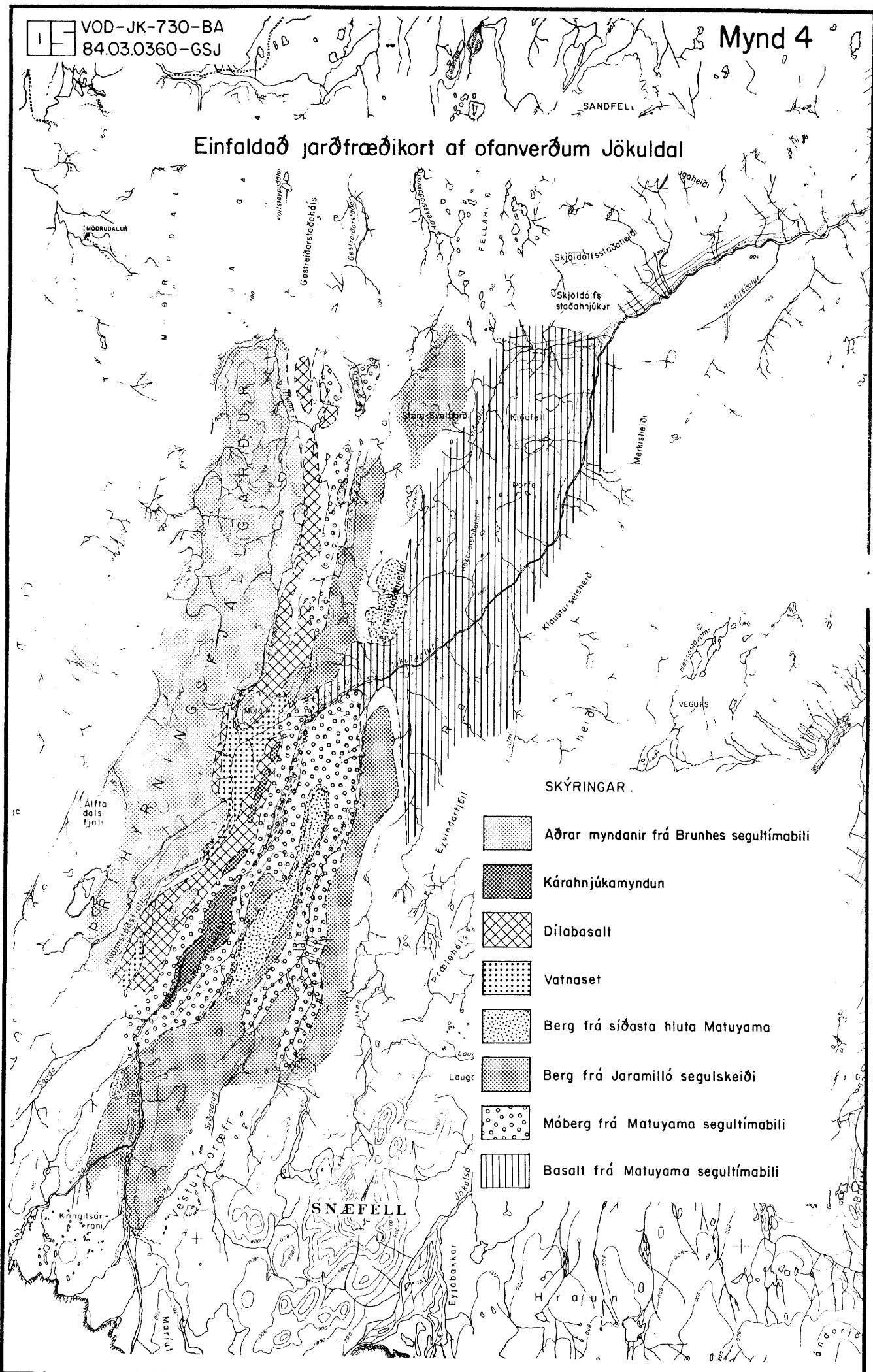
Berggrunnskortlagning er vel á veg komin við Jökulsá á Dal ofanverða (mynd 4). Kortin verða prentuð í mkv. 1:50.000, og er annað tveggja kortblaða nú komið nærrí teiknum. Syðra blaðið er á kortum 2448, 2449, 2548 og 2549, ásamt sneiðum af blöðum 2447 og 2547. Hitt kortið er á blöðum 2350, 2351, 2450 og 2451. Það síðarnefnda skarast að einum fjórða við kort Ágústs Guðmundssonar af Fljótsdalsheiði.

Austantil er blágrýtismyndunin ráðandi og er svo vestur undir Hrafnkelsdal. Þó kemur inn þykk móbergsmyndun í Eyrindará, en móberg tekur við sem ríkjandi ásýnd í Hrafnkelsdal. Basaltmyndunin, sem móbergið hvílir á, sést samfellt í Jökuldalnum inn fyrir Dimmugljúfur, en er mest rofin í Hrafnkelsdal.

Upphleðsla móbergsins hefst að marki eftir Gilsár-segulskeið og er myndanir frá tímanum milli Gilsár- og Jaramilló-segulskeiða að finna í hlíðum Hrafnkelsdals og Jökuldals allt inn fyrir Sauðá II. Í Laugarvalladal er lítið um opnur í berg af þessum aldri og vestan dalsins er nær eingöngu berg frá Brunhes segulöld.

Syrpuskipting er í grófum dráttum þessi:

1. Berg frá Matuyama-segulöld, upp fyrir Gilsár-segulskeið, að mestu basalthraun. Ríkjandi vestur fyrir Hölkna.
2. Berg frá Matuyama og yngra en Gilsá, að verulegu leyti móberg. Ríkjandi í hlíðum Hrafnkelsdals og afdölum hans, Þuríðarstaðadal og Glúmsstaðadal. Einnig í hlíðum Jökuldals innan við Brú og inn fyrir Sauðá II.
3. Berg frá Jaramilló-segulskeiði og tímanum rétt fyrir það, að mestu basalthraun. Urðarsyrpu þessa, sem svo er kölluð, má rekja í brúnum Hrafnkelsdals, inn um Vesturöræfi og í Jökuldal innan Brúar. Segulskipti í þessari syrpu gera hana auðrekjanlegri en ella væri. Hún finnst einnig beggja vegna Ánavatns á Jökuldalsheiði.
4. Berg frá síðasta hluta Matuyama er að finna í Búrfelli og Fjallkolli, einnig í hæðum vestan Þverárvatns, Ánavatns og Sænautavatns (Sænautafell). Sauðafell, vestan Jöklu og innan Sauðár II er einnig frá þessum tíma, sem og Eiríksstaðahneflar.
5. Myndanir frá Brunhes eru mjög útbreiddar á vesturhluta svæðisins. Komið er í rétt segulmagnað móberg í vesturhlíðum Laugarvalladals og í Hvannstóðsfjöllum. Þar vestan við er allt berg rétt segulmagnað.

Á skilum Matuyama og Brunhes myndaðist stórt og djúpt stöðuvatn á svípuðum slóðum og nú er Laugarvalladalur. Vatnið fylltist af seti, og er alls staðar skálögóttur sandsteinn ofan á siltinu þar sem til sést. Eru það áreyrar sem mynduðust er vatnið fylltist af seti og ár flæmdust um lónstæðið. Yfir þessa fyllu runnu síðan hraun mörg og dílótt, og huldu hana alveg. Dílasyrpan er mjög útbreið og nær frá jökli og út fyrir hringveg á Jökuldalsheiði. Hún líkist um margt Tungnaárhraunum.

Ungir móbergshryggir eru vestan Laugarvalladals og Fiskidals, allir frá Brunhes-segulöld.

Ein yngsta myndunin er Kárahnúkar og Sandfell ásamt Hallarfjalli og Nónhnúk á Skógarhálsi. Fyrir þetta gos var breiður og djúpur dalur þar sem nú eru Kárahnúkarnir. Þrátt fyrir ellilegt útlit þeirra, hljóta þeir að hafa myndast á síðasta jökulskeiði, þar eð annars verða nokkrir erfiðleikar á því að koma Jöklu fyrir á síðasta hlýskeiði. Innan Kárahnúka eru miklar setfyllur frá því árla á nútíma og minnir setið mjög á það hið forna er áður var á minnst í Laugarvalladal, enda líklega myndað við svipaðar aðstæður.

Laus jarðlög hafa verið skoðuð nokkuð samhliða berggrunninum, einkum með hliðsjón af jöklahreyfingum fornum. Fundist hafa a.m.k. 7 framrásarstig Brúarjöklus hins forna, og virðist hann hafa hagað sér líkt og hann gerir enn, er hann hörfæði af landinu í ísaldarlokin. Eftir hörfun áratugum saman, missir hann jafnvægið og ryðst nokkra km fram á nokkrum mánuðum og skilur gjarnan eftir ruðningsgarða, misefnismikla eftir aðstæðum. Laus jarðefni, einkum sandfyllur og malarásar, finnast mjög í tengslum við framrásarmörkin, sandfyllurnar utan þeirra en ásarnir innan við. Mikinn botnruðning er og að finna og er það hentugt efni í stíflukjarna.

Berggrunnur vestan þessa svæðis er allvel þekktur, enda var hann kortlagður árin 1970 og 1971. Til er berggrunnskort af Krepputungu og nágrenni frá þeim tíma eftir Guttorm Sigbjarnarson, Kristin Albertsson og Kristin Einarsson (1971). Móberg er ríkjandi bergtegund, en víða hulin nútímahraunum. Fyr nefnt kort þarf að endurskoða fyrir útgáfu í berggrunnskortaröð Vatnsorkudeildar Orkustofnunar.

5 UMHVERFISRANNSÓKNIR
(Hákon Aðalsteinsson)

Gróðurfar

Gróðurkort. Verið er að undirbúa útgáfu korta af Fljótsdalsheiði og suðurhluta virkjunarsvæðis við Jökulsá á Dal, alis 7 - 8 kort. Þau kort hafa að stórum hluta verið greidd. Þæta þarf við 3 - 4 kortum af norðurhluta virkjunarsvæðis við Jökulsá á Dal. Kortlagning þessa svæðis fór fram fyrir 7- 8 árum, og þarf trúlega litla útivistnu áður en þau verða tilbúin til útgáfu. Samkvæmt áætlun frá því í janúar 1982 kostaði útgáfa hvers korts um 35.000 þá. Mynd 5 er yfirlitskort af áhrifasvæði Austurlandsvirkjunar.

Náttúruverndarmat

Lokið er útivistnu vegna gróðurfarsrannsókna af virkjunarsvæðinu frá Jökulsá á Fjöllum í vestri og norður um Háumýrar og út með Jökulsá á Dal beggja vegna lítið eitt út fyrir stíflustæði við Kárahnjúka. Úrvinnslu er að mestu lokið og skýrsla komin út um svæðid vestur að vatnaskilum milli Jökulsár á Dal og á Fjöllum. Eftir er úrvinnsla og skýrslugerj sem svarar til 2 mánaðaverka, auk kostnaðar við útgáfu skýrslu. Eftir er að taka fyrir nokkur svæði til viðbótar, sem gætu orðið svæði við Bríhyrningsvatn (svonefnt Stórástykki), Arnardalur, Laugavalla- og Fiskidalur, landið umhverfis Anavatn og Sænautavatn, Kollseyrudalur, Viðidalur og Skjöldólfssstaðaheiði (mynd 5).

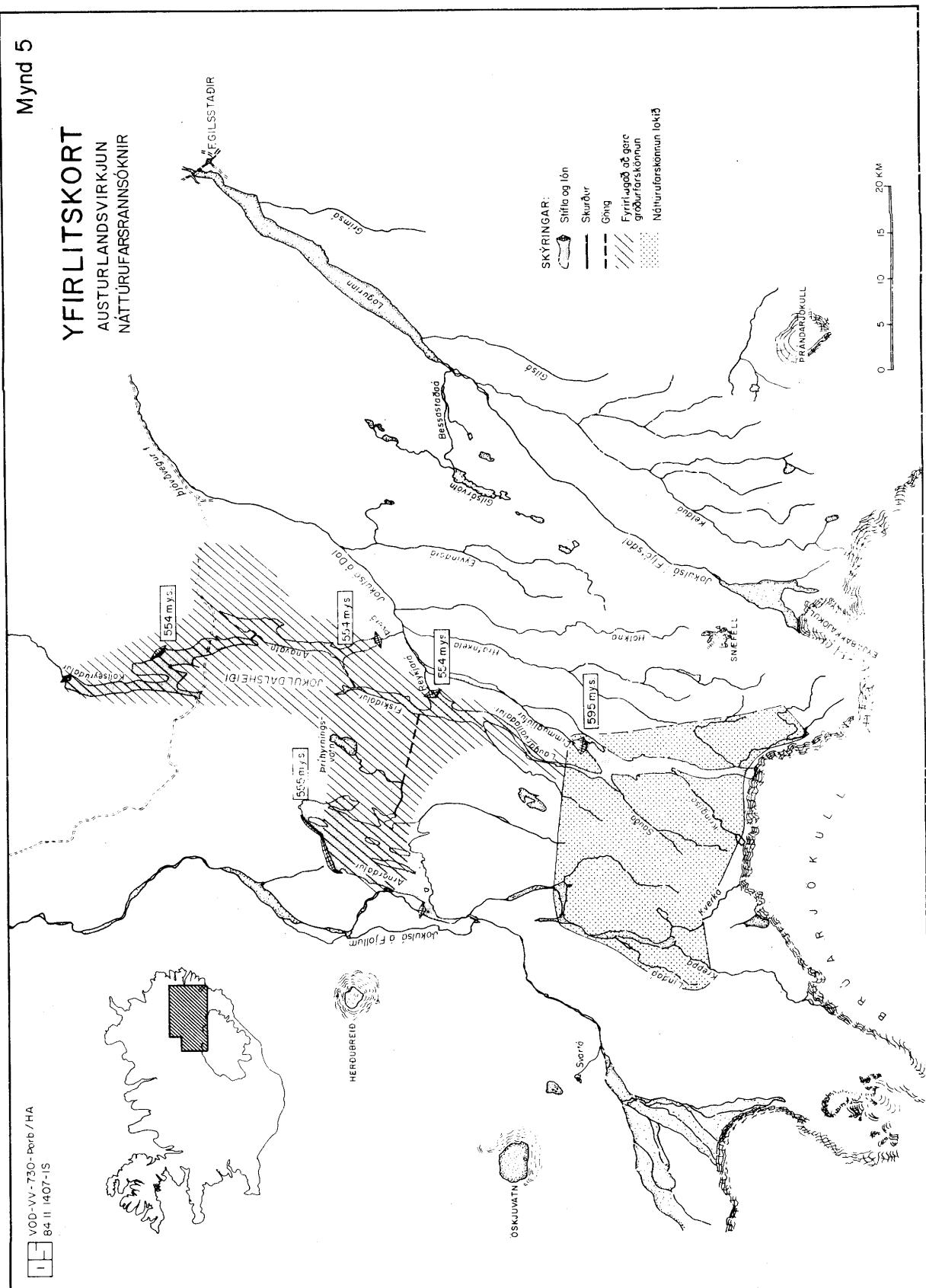
Dýralíf

Hreindýr. Lokið er grunnrannsókn á hreindýrum og beitilöndum þeirra, og eru skýrslur um þær komnar út. Skordýralíf. Úttekt á skordýrum hefur verið gerð á nokkrum völdum stöðum, og eru þær innifaldar í því sem getur í kafla 5.2, (og kostnaður af þeim innifalinn í þeirri áætlun). Fuglalíf. Samhliða rannsóknum á hreindýrum var safnað upplýsingum um fuglalíf og er skýrsla sem líta má á sem niðurstöðu grunnrannsókna á mestöllu svæði nú að mestu tilbúin til útgáfu. Vatnalíf. Safnað hefur verið gögnum um tjarnir og smávötn á svæðinu, en alveg á eftir að kanna veiðivötnin á Jökuldalsheiði.

Bjóðfræði

Reiknað er með að úttekt þurfi að gera á útbreiðslu og sögu byggðar á Jökuldalsheiði og teikna upp rústir sem finnast á svæðum, sem nánar verður afmarkað. Ennfremur má reikna með mikilli heimildasöfnun í þessu skyni, m.a. með tilliti til þess að Jökuldælingar sóttu verslun á Vopnafjörð.

Mynd 5

6 MIÐLUN OG VIRKJANIR (Þorbergur Þorbergsson)

Skýrsla um Austurlandsvirkjun samín af Almennu verkfræðistofunni h.f., Virki h.f og Verkfræðistofu Sigurðar Thoroddsen h.f. var gefin út 1977 (OS ROD 7817).

Í þeirri skýrslu er rennsli Jökulsár á Dal reiknað út frá mælingum við Hjarðarhaga (vhm 110) og mælingum í Jökulsá á Fjöllum (vhm 020). Síðan þá hefur reynslan sýnt að reikniaðferð er ekki sem skyldi, og árssveifla mun meiri en talin var.

Áætlun rennslis í Jökulsárveitu frá Vaðöldu að Lindaá er vafasöm, jafnvel talin líkindi á að lindavatn sé oftalið um $15-20 \text{ m}^3/\text{s}$.

Loks má geta þess að þær meginár sem virkjaðar hafa verið og líklegastar eru taldar í framtíð (Jökulsá í Fljótsdal, Jökulsá á Dal, Jökulsá á Fjöllum, Tungnaá, Þjórsá og Hvítá í Árnессýslu) hafa það sameiginlegt að vatnsrýrasta árið er 1978.

Öll þessi framanskráðu atriði benda til þess að athuga þurfi hagkvænni meiri miðlunar og jafnvel breyttra safnpunkta þ.m.t. að fára veitu úr Jökulsá á Fjöllum neðar, því með því vinnst meira lindavatn. Nú nefur verið athuguð sú lausn að veita Jökulsá á Fjöllum í Arnardal og þaðan í Laugarvalladal og á Jökuldalsheiði. Með því vinnast a.m.k. $20 \text{ m}^3/\text{s}$ miðað við að taka Jökulsá á Fjöllum frá Vaðöldu og Kreppu um Fagradal. Jökulsá á Dal er veitt um Sauðárdal í Laugarvalladal (mynd 6).

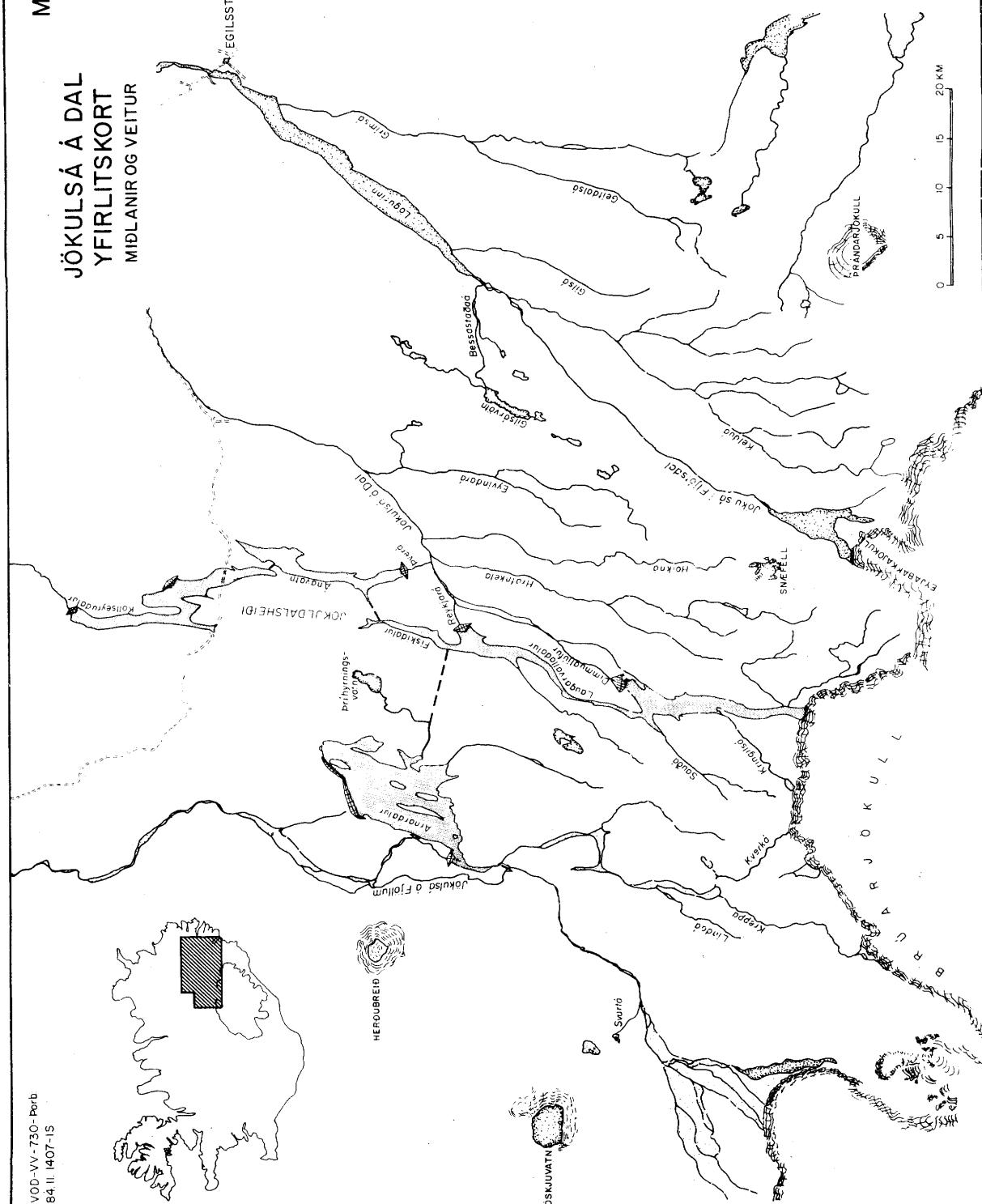
Samanburður á þessum tveimur lausnum er valinn með svipuðum virkjunum til að skekkjur í samanburði séu sem minnstar.

1. Hafravammavirkjun og Brúarvirkjun með um 2300-2800 Gl til miðlunar og fall um 595 m (sbr. skýrslu OS ROD 7817).
2. Hnjúkavirkjun og Brúarvirkjun með 4000-4500 Gl til miðlunar og fall 535 m. Síðari lausnini hefur einnig meira rennsli af heiðum og líklega meira heildarrennsli í Jökulsá á Fjöllum. Með virkjun við Lagarfoss er orkan samtals um 9 TWh/ár. Að auki hefur lítillega verið litid á nokkrar aðrar tilhaganir virkjana af Jökuldalsheiði.
3. Þverárvirkjun og Brúarvirkjun.
4. Þverárvirkjun í Löginn.
5. Veita út á Háfjall og virkja niður að Hofteigi og síðan önnur virkjun til að nýta fallið þaðan til sjávar.
6. Virkja fallið af Kolseyrudal niður í Hofsá og síðan af Burstarfelli niður fyrir Hof í Vopnafirði.
7. Hvort sem miðlun er í Hafravammalóni eða á Jökuldalsheiði, má virkja í þrepum niður Jökuldal.

EKKI ER ÁSTÆÐA AÐ SINNI TIL AÐ FJALLA NÁNAR UM PESSAR LAUSNIR Því AÐ TIL ÞESS SKORTIR GÖGN, BÆÐI NOTHÆF KORT OG NÁNARI UPPLÝSINGAR UM RENNSLI, SÉRSTAKLEGA AF HEIÐUM. EINNIG ER VAFASAMUR SAMANBURÐUR Á SVO MISSTÓRUM VIRKJUNUM MEÐ REIKNILÍKANI ORKUSTOFTUNAR.

Mynd 6

JÖKULSÁ Á DAL
YFIRLITSKORT
MIDLANIR OG VEITUR

TAFLA 2. Samanburður virkjana

	Miðlun G1	Afl MW	Orka GWh/ár	Stofnkostn mkr X 10 ³	Kostn kr/KWh/ár
<hr/>					
Hafrahvamma- og Brúarvirkjun eldri niðurstöður (OS ROD 7817)	2600	1400	8530	16,65	1,95
Hafrahvamma- og Brúarvirkjun óbr. "mældar rennslisraðir"	2340/ 2830	1510/ 1640	7900/ 8500	18,8/ 20,5	2,4
Hafrahvamma- og Brúarvirkjun br. "mældar rennslisraðir"	2340/ 2830	1370/ 1490	7200/ 7700	17,9/ 19,6	2,5
Hnjúka- og Brúarvirkjun "mældar rennslisraðir"	4000/ 4500	1600/ 1700	8400/ 8900	20,9/ 22,3	2,5
<hr/>					

RITSKRÁ

Almenna verkfræðistofan h.f., Virkir h.f. og Verkfræðistofa Sigurðar Thoroddsen h.f. 1978: Austurlandsvirkjun. Orkustofnun - Rafmagnsveitir ríkisins, OS-ROD 7817. 360 s. auk mynda.

Árni Snorrason 1983: Rennslisgreining og lenging rennslisraða. Tölfræðileg aðferðafræði. Orkustofnun, OS-83081/VOD-09. 29 s.

Bessi Áðalsteinsson 1974: Jökulsá á Dal, jarðfræðiskýrsla. Óbirt prófritgerð við Háskóla Íslands, s.

Freysteinn Sigurðsson og Sigbjörn Guðjónsson 1983: Jarðgrunnur á Jökuldal, forkönnun. Orkustofnun OS-83090/VOD-99 B, 34 s.

Gunnar Þorbergsson 1984: Kortaskrá Orkustofnunar, janúar 1984. Orkustofnun, OS-84016/VOD-02, 62 s.

Guttermur Sigbjarnarson; Kristinn Albertsson og Kristinn Einarsson 1971: Krepputunga og Brúardalir. Jarðfræðikort/Geological Map. 1:100.000 Orkustofnun.

Haukur Tómasson 1976: Austurlandsvirkjun. Yfirlit um virkjunarhugmyndir og rannsóknir. Orkustofnun, OS-ROD 7641 30 s.

Hjörleifur Guttermsson, ritstjórn; Einar Þórarinsson, Kristbjörn Egilsson, Erling Ólafsson, Hákon Áðalsteinsson 1981: Náttúrufarskönnun á virkjunarsvæði Jökulsár í Fljótsdal og Jökulsár á Dal. Orkustofnun OS 81002/VOD02, 27 s auk mynda.

Jón Ingimarsson, Birgir Jónsson, Davíð Egilson, Freysteinn Sigurðsson 1982: Undirbúningur vatnsafsvirkjana. Markmið og framkvæmd. Orkustofnun OS 82075/VOD12, 30 s.

Jón Vilhjálmsson 1984: Samanburður virkjunarkosta á fyrstu rannsóknarstigum. Orkustofnun OS-84006/VOD-01, 78 s.

Kristbjörn Egilsson 1983: Fæða og beitilönd íslenzku hreindýranna. Orkustofnun OS-83073/VOD-07, 235 s.

Kristinn Einarsson og Þorbergur Þorbergsson 1983: Brúarjökull og Dýngjujökull. - Áætlun um íssjármælingar -. Orkustofnun, OS-83095/VOD-35 B, 9 s.

Orkustofnun Vatnamælingar, rennslisskýrslur:

Vatnshæðarmælir 20, Jökulsá á Fjöllum.

Vatnshæðarmælir 102, Jökulsá á Fjöllum.

Vatnshæðamælir 110, Jökulsá á Fjöllum.

Vatnshæðamælir 164, Jökulsá á Fjöllum.

Rafmagnsveitir ríkisins 1977: Umhverfisrannsóknir við Lagarfljót II. Landmælingar og kortagerð. Skýrsla saman að Forverki h.f., Orkustofnun og Verkfræðistofu Sigurðar Thoroddsen h.f., 27 s. auk korta.

Sigurjón Rist 1956: Íslenzk vötn Reykjavík. Raforkumálastjóri 127 s.

Sigurjón Rist 1969: Vatnsvíð Íslands. Skilagrein 6902. Orkustofnun

Sigurjón Rist 1982: Flóð og flóðahætta. I: Eldur er í norðri, s. 369-385, Sögufélag Reykjavíkur.

Sigurjón Rist 1984: Jökulhlaupaannáll 1981, 1982 og 1983. Jökull 34 árg., s. 165-172.

Sigurjón Rist og Ásgeir Sigurðsson, 1981: Vatnsvirkir og vatnsrýrir mánuðir. Orkustofnun, skilagrein SR/ÁS 81-04.

Sigurjón Rist og Ásgeir Sigurðsson 1982: Langtímarennsli íslenzkra fallvatnameðaltöl og staðalfrávik. Orkustofnun OS 82007/VOD 05 B.

Skarphéðinn Þórisson 1983: Hreindýrarannsóknir 1979-1981, lokaskýrsla. Orkustofnun OS-83072/VOD-06, 210 S.

Vatnsorkudeild 1982: Fimm ára áætlun um rannsóknir vegna vatnsaflvirkjana. Orkustofnun OS 82098/VOD 16, 55 s.